

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie z powództwa M. F.

przeciwko A. F.

o rozwód,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 18 grudnia 2025 r.,

na skutek skargi M. F. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez
nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym
w Białymstoku w sprawie o sygn. I ACa 551/25,

z udziałem Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Białymstoku,

1. odrzuca skargę;

**2. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Najwyższego
na rzecz M.F. kwotę 200 (dwieście) złotych
uiszczoną tytułem opłaty od skargi.**

[kf]

UZASADNIENIE

Pismem z 23 września 2025 r. M. F. wniósł do Sądu Apelacyjnego
w Białymstoku skargę na przewlekłość postępowania w sprawie I ACa 551/25.

Skarżący domagał się: stwierdzenie przewlekłości postępowania
w przedmiocie nierozpoznania wniosku o zmianę zabezpieczenia alimentów
(1), zobowiązania Sądu Apelacyjnego w Białymstoku do niezwłocznego rozpoznania
wniosku o zabezpieczenie (2), przyznania od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego

5000 zł tytułem rekompensaty pieniężnej za naruszenie prawa do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie (3) oraz zasądzenia od Skarbu Państwa kosztów postępowania (4).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”), niezbędnym warunkiem dopuszczalności skargi o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest wniesienie jej w toku postępowania.

Przepisy ustawy o skardze na przewlekłość nie przewidują możliwości wniesienia skargi na przewlekłość w postępowaniu wпадkowym. W orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalony pozostaje pogląd, że przez „tok postępowania w sprawie” w znaczeniu przyjętym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy, należy rozumieć „postępowanie co do istoty sprawy” (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 listopada 2012 r., KSP 15/12; z 24 września 2014 r., III SPP 206/14; z 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14; z 16 czerwca 2015 r., III SPP 12/15; z 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; z 18 czerwca 2021 r., I NSP 39/21; z 6 września 2023 r., I NSP 10/23).

To oznacza, że skarga na przewlekłość nie przysługuje w sprawach incydentalnych, w szczególności o wyłączenie sędziego, zwolnienie od kosztów sądowych, o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia czy o udzielenie zabezpieczenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14, z 24 września 2014 r., III SPP 206/14; z 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; z 6 lutego 2018 r., WSP 2/17; z 10 stycznia 2017 r., III SPP 65/16; z 9 lipca 2024, I NSP 208/24; z 29 kwietnia 2025 r., I NSP 77/25).

Jak wynika z akt niniejszej sprawy, skarżący żąda stwierdzenia przewlekłości postępowania jedynie w zakresie zmiany udzielonego zabezpieczenia.

Nie ulega wątpliwości, że postępowanie w przedmiocie zmiany udzielonego zabezpieczenia ma charakter incydentalny. Z uwagi na to, że niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania dotycząca wyłącznie wydania postanowienia incydentalnego, skarga podlegała odrzuceniu.

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy o skardze na przewlekłość należało z urzędu zwrócić skarżącemu uiszczoną opłatę od skargi.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 § 1 w związku z art. 397 § 3 k.p.c. w związku z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

Leszek Bosek

[kf]

[a.ł]